

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **J., U., S.** proti žalovanému: **JUDr. J.M., advokát**, správca konkurznej podstaty A., s.r.o., Š., K., IČO: X., Š., K., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 400 000,-- Sk**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2007, č.k. 14 Cbi 123/2005-40, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2007, č.k. 14 Cbi 123/2005-40 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. mája 2007, č.k. 14 Cbi 123/2005-40 žalobu žalobcu zamietol a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou žiadal, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 400 000,-- Sk, ktorú si ako konkurzný veriteľ

prihlásil v konkurznom konaní proti úpadcovi A., s.r.o., Š., K. a ktorú správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprel, je oprávnená čo do dôvodu a výšky.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že prihláška žalobcu bola preskúmaná na prieskumnom pojednávaní 20. januára 2004.

Žalobca sa tohto prieskumného pojednávania nezúčastnil, a preto mu súd oznámil popretie pohľadávky 28. februára 2004 s tým, že ho súd poučil o možnosti podať určovaciu žalobu proti správcovi konkurznej podstaty v lehote 31 dní od obdržania upovedomenia.

Preto 31-dňová lehota žalobcovi začala plynúť nasledujúci deň po obdržaní oznámenia súdu, t.j. 29. februára 2004, pričom posledný deň lehoty na uplatnenie incidenčnej žaloby bol 30. marca 2004. Žaloba žalobcu o určenie pravosti pohľadávky bola súdu prvého stupňa doručená až 19. septembra 2005, teda po uplynutí 31-dňovej lehoty.

Súd prvého stupňa preto žalobu žalobcu podľa § 583 Občianskeho zákonníka zamietol, keďže došlo k zániku uplatneného práva žalobcu v dôsledku preklúzie.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keďže žalobca úspešný nebol a žalovaný náhradu trov konania nežiadal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného uznať oprávnenosť pohľadávky žalobcu. Ďalej uviedol, aby súd vzal do úvahy výsledky vyšetrovania Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorý proti bývalému konateľovi A., s.r.o. K. Mgr. M.G. vedie trestné stíhanie za trestný čin podvodu. Žalobca preukázateľne vložil finančné prostriedky do A., s.r.o. K. a bol podvedený bezcennými akciami.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Je nesporné, že žalobca si prihláškou došlou na Krajský súd v Košiciach 31. decembra 2002 uplatnil pohľadávku vo výške 400 000,-- Sk proti úpadcovi A., s.r.o. K., sp.zn. 3K 45/02 a bol evidovaný pod č. 117.

Správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní 20. januára 2004 žalobcovi poprel jeho pohľadávku v celom rozsahu.

Krajský súd v Košiciach písomne upovedomil žalobcu o výsledku prieskumného pojednávania a zároveň ho v zmysle ust. § 23 ZKV poučil, že si môže uplatniť svoj nárok určovacou žalobou do 31 dní od doručenia výzvy na súde, ktorý vyhlásil konkurz s tým, že inak sa na popretý nárok nevezme zreteľ.

Žalobca upovedomenie súdu prevzal 28. februára 2004.

Žalobca podal žalobu o určenie pravosti pohľadávky osobne na súde prvého stupňa 19. septembra 2005.

Je nesporné, že žalobca nepodal žalobu o určenie pravosti pohľadávky v stanovenej lehote, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobu zamietol.

Odvolačí súd sa však nestotožnil s názorom súdu, že tým došlo k zániku uplatneného práva žalobcu v dôsledku preklúzie, lebo nejde o procesnú, ale hmotnoprávnu lehotu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je názoru, že nepodanie určovacej (incidenčnej) žaloby v 31-dňovej lehote, nemá za následok zánik hmotného práva (pohľadávky), ale iba má procesné dôsledky vylúčenia tejto pohľadávky z konkurzného konania (resp. neúčasti v ňom) a tým zmenšenia pravdepodobnosti jej uspokojenia.

Hmotné právo (pohľadávka) trvá však ďalej a môže byť naplnené i mimo konkurzného konania (ako ultima ratio, po uplynutí premlčacej lehoty, i ako právo naturálne).

Odvolačí súd pritom poukazuje na ust. § 23 ods. 5 ZKV, podľa ktorého pri zmeškání 31-dňovej lehoty podľa § 23 ods. 2 ZKV nemožno na také pohľadávky prihliadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, však odvolací súd trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. februára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.